

„Loven af 24de April 1868 om Søværnets Ordning bestemmer i § 11, at der til Søofficeerscorpset henføres et ubestemt Antal Secondlieutenanter, af hvilke indtil 20 kunne være til Tjeneste i Fredstid, og et ubestemt Antal Reservelieutenanter. — For Tiden findes 4 Secondlieutenanter og ved Udgangen af April kan fra Søofficeerskolen ventes en mulig Tilgang af 5, hvorfor der til 9 Secondlieutenanter er forlangt et Beløb af 3,090 Rd.

Da det imidlertid er af Bigtighed for Tjenesten, at Mangelen paa Secondlieutenanter saavidt muligt søges erstattet, foreslaaer Ministeriet det hele Beløb til Lønning af 20 Secondlieutenanter bevilget med Bemyndigelse til at anvende den Deel af dette Beløb, der ikke behøves til Lønning af Secondlieutenanter, til dermed at lønne Reservelieutenanter, og Beløbet er som Følge heraf forhøjet med 4,110 Rd.“

Hertil skal Udvalget bemærke, at der ved dette Forslag ikke er taget Hensyn til, at der paa Budgettet, foruden den ovenfor anførte Sum af 3,090 Rd., er opført et Beløb af 1,350 Rd. ligeledes til Lønning for Lieutenanter udenfor det lovbestemte Antal af faste Officerer, af hvilket sidstnævnte Beløb kun de 270 Rd. ville være at inddrage efterhaanden, som de Vedkommende maatte erholde fast Ansættelse. Ministerens Duffe om at sættes istand til udenfor Tallet af de Fastansatte at kunne holde 20 Lieutenanter til Tjeneste, kan derfor ssee Fyldest med et Beløb af 3,000 Rd., og Udvalget vil derfor foreslaae, at den forlangte Sum nedsættes dertil.

5) C. Nogle Medlemmer ønske at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, at Marinens Huusbygningsvæsen henlagdes under Ingenieurcorpset.

6) C. i. I. Udvalget har stillet en Forespørgsel til Marineministeren om, hvorvidt Vandserbatteriet Lindormen er prøvet, og til hvilke Resultater man i saa Tilfælde er kommen med Hensyn til dets Sødygtighed og til Artilleriets Brugbarhed under forskellige Veirforhold, hvilken Fart Skibet har, samt dets største Dybgaende med fuld Udrustning, Kul og Proviant.

Deraa har man modtaget følgende Svar:

„Vandserbatteriet Lindormen var i afvigte Sommer udsendt paa et Prøvetogt fra 15de August til 18de September. — Togtet var bestemt til Kattegat og Skagerak, men da der efter en kort Tids Dvælelse i Sundet viste sig en betydelig Skjøre i en af Skrueaxlerne, fandt Ministeriet det utilraadeligt at udsende Skibet paa ovennævnte Togt, men beordrede det at forblive i Sundet og fortsætte Mandskabets Indøvelse i Artilleriets Betjening og Maneuvrer med Taarnet.

Som Følge heraf ere Batteriets Sødygtighed og Artilleriets Brugbarhed ikke blevne prøvede under forskellige Veirforhold, og Ministeriet kan derfor ikke for Dieblikket afgive nogen begrundet Dom over dette Spørgsmaal, men man skal her tilføie, at det er paatænkt i det kommende Finantsaar atter at udsende Lindormen paa et Prøvetogt.

Udvalget afvigte Sommer i Sundet fremgaaer det, at Skibets Fart er 12,08 Mil.

Med Hensyn til det ærede Udvalgs Spørgsmaal om Skibets største Dybgaende, da skal Ministeriet oplyse, at dette blev undersøgt ved Udgangen fra Kjøbenhavns Ithed og fandtes at være:

13 Fod 11½ Tomme Agter,

13 — 5½ — For.

Da denne Undersøgelse fandt Sted, manglede Skibet i fuld Udrustning, Kul og Proviant som i Krigstid: